

letnico svoje svobode. Ta bode seveda veli-
kanska, drugačnja tudi ni mogoče v Ameriki.

Za poduk in kratek čas.

Dvanajst bratov in kraljičin.

(Pravljica od sv. Ane v Slovenskih goricah.)

Oče Kožuh je imel 12 sinov. Bili so ži-
vahni in hrabrost se jim je brala na obrazu.
Neko nedeljo po večernicah, napotijo se v krčmo
in se veselijo tamkaj dalj časa pošteno, a zmanj-
kalo jim je konečno v mošnji — evenka. Ža-
lostno se pogledujejo. Krčmar opazi zadrego
ter jim reče: „Ker vas je 12 bratov nocoj v
moji krčmi, veseli me to izvanredno, to še ve-
liko bolj, ker ste si v duhu vsi jednaki. Radi-
tega vam dam piti in jesti, kolikor vam diši,
tudi godbo si lahko pokličete in brhke plesalke,
da se s tem činom — veselite“. Plačati jim ni
potreba ničesar.

Drugi dan zažene oče vse svoje sine na
travnike, da tamkaj krtovino in druge zviške
poravnajo. Sini marljivo delajo. Blizu poludne
ugleda starejši brat, Mirko, da prihaja krčmar
proti očetovi hiši. V rokah je držal kos pa-
pirja — z računom, katerega so dolžni na pi-
jači in jestvini, godbi in plesu. Mirko reče:
„Ljubi bratje! podajmo se med svet, ker pri
očetu bodemo radi tacega ravnanja slabo ob-
stali“. Vsi mu pritrdijo, in se podajo po dolgi
šumi v drugo deželo.

Poldan zvoni, ljudje molijo pobožno „an-
geljevo pozdravljenje“. Tudi mati Kožuhovka
se je s svojim starim prstom pokrižala ter je
nesla dvanajsterim sinom svojim obed. Tjekaj
prišedši pa se prestraši, ker ne najde svojih
ljubljenčev. Žalostno pogleduje tamkaj ležeče
orodje, katero so sini popustili. Mati si je pa
mislila to-le: Sini so celo noč pijančevali, sedaj
so pa zlezli v šumo in tamkaj spavajo. Hiti
v šumo in kliče: „Ljubi sini, kje ste?“ A ni-
jednega glasú ne dobi. Žalostna se povrne z
jedili domu.

Sini so potem dalje časa potovali, preden
so dospeli v drugo deželo; tamkaj slišijo o na-
biri vojaških novincev. Takoj se tje napotijo
in vstopijo pri onem kralju kot prostovoljci v
vojaško službo, proti temu pogoju, da vseh dva-
najst uvrstijo v jeden oddelek. Dovoli se jim.
V vojski so se hrabro obnašali, zlasti najmlajši
Milko, ki je zato vedno više stopal, med tem,
ko so bratje zaostajali.

Necega dne je rekel Mirko: „Dragi bratje,
vem, sreča nas gotovo čaka, dejte, ubežimo od
tod, postanimo v vojski — beguni!“ „Dobro,
brate!“ mu potrdijo in pobegnejo s konji vred.

Na potu so že dalj časa in pridejo do
krčme, se izvanredno razveselijo ter v nji se po-
živijo prav dostojno. Krčmar je odhajajočim raz-

ložil o zakletem gradu in 12 kraljičinah. Ta se
nahaja kake tri dni od tod, ter pravi, da ni
varno va-nj hoditi, ako hočejo živi in zdravi
ostati. Mirko pravi: „Dobro bratje! mi poho-
dimo oni grad.“ Takoj se napotijo zopet po
nekejši šumi naprej.

Tri dni so hodili do onega gradu. Nobene
hiše ni, huda lakota jih tare. Namerjavali so
že jednega konja zaklati, da si lakoto utolažijo
a premisljlo si. Pride noč. V hudi temi dospejo,
ob poldeseti uri do neke kapelice, v kateri je
brlela lučica, in za lučico je kazala roka na
zakleto graščino. Tega se mladenčji razveselijo
in kakor prerojeni pohitijo pogumno proti njej.

Celi grad je bil čarobno razsvitljen, jed-
nako tudi hlev, v katerega konje zaženo; v
njem je bilo pripravljeno prostora za 12 konjev,
in tudi v jaslih obilo krme. Sedaj ukrenejo v
grad. Tu najdejo večno tihoto, nikjer žive duše;
a v III. nadstropju je bila v jedilnici pogrnjena
velika miza, pripravljenih okolo nje 12 stolov,
na mizi 12 krožnikov in drugih jedilnih pri-
prav; a jedi in pijače ne vidijo. Na stropu visel
je velik svetilnik, na katerem je gorelo mnogo
sveč. Med tem si mislijo: Kaj nam pomaga vse
to, ako nimamo ničesar prigriznoti. Sedaj ugle-
dajo — rone, ki jim prinesó tečne juhe ter
vsakovrstna druga jedila in pijače na mizo.
Dobro si naložijo želodce. Polagoma pride
enajsta ura. Vrata se odpro in v jedilnico stopi
pred osupnjene brate 12, kakor oglje črnih —
zakletih kraljičin. Najstarejša Milica jame go-
voriti: „Božji ljudje, kakó ste sem prišli v ta
nevarni kraj, kajti rešiti nas na nikaki način
ne morete, pogoji so — preostri.“ A oni, kakor
iz jednega grla odgovoré, da so pripravljene jih
rešiti, samo pogoje jim naj naznanijo.

(Dalje prih.)

Smešnica 37. Dečku je prst obolel, že
več dni si ga je obvezoval. Vpraša ga tedaj
njegov kum, ali nima zdravnika, da mu prst
izvrači. „Imam“, odgovori deček. „Koga?“
vpraša kum na dalje. „Boga“, zatrdi deček.
„No“, reče pa sedaj kum, „kaj dela pa potlej
zdravnik pri tebi?“ „Prst mi ogledava“, je kra-
tek odgovor dečka.

Razne stvari.

(Zahvala.) Prostovoljna požarna bramba
na Ljubnem izreka Njih ekscelenciji premilost-
ljivemu knezu in škofu, dr. Jakob Maksimili-
janu v Mariboru za njej v nakup gasilnega
orodja velikodušno podeljeno podporo v znesku
25 gld., najtoplejšo zahvalo. Odbor.

(Volilni shod) V nedeljo dne 18. t. m.
ob 3. uri popoldne bode državni poslanec gosp.
dr. L. Gregorec poročal o svojem delovanju vo-
lilcem Ptujskega okraja v Ptuj v Narodnem

domu. Volilci blagovolé naj se shoda obilno vdeležiti. Odbor pol. društva „Pozor“.

(Pevsko društvo.) Pevsko produkcijo priredi cecilijansko društvo goriške nadškofije v Dornbergu dne 15. septembra. Ob 9^{1/2} zjutraj je v farni cerkvi slovesna sv. maša, pri kateri pojó Dornberžki, Prvaški in Rifemberžki pevci. Po sv. maši je zborovanje z govori in opoludne pa skupni obed v A. Šinigojevih prostorih. Ob 2. popoldne litanije z blagoslovom. Pojó se: Lavretanske litanije za možki zbor zl. D. Fajgelj op. 22. in Tantum ergo zl. Karol Santner. Po blagoslovu prosta zabava na vrtu g. A. Šinigoja.

(Šolske sestre.) Pri č. šolskih sestrah v Mariboru je postala s. Angelina Križanič, prednica ali „častita mati“, predstojnica podružnice pri sv. Jožefu je Jovana Holzknacht, v Celju s. Bonaventura Suhač, v Ljubljani s. Jozefa Žigert in s. Nepomucena Ziggal v Repnjah.

(V bogoslovje) lav. škofije so še vzprejeti g. Leop. Skuhersky iz Volpersdorfa, Ant. Pintarič od sv. Tomaža pri Vel. nedelji in Fr. Zemljarič od sv. Marka pri Ptuj. Vseh bogoslovcev je 69, doslej je to najvišje število.

(Premeščenje.) G. dr. Janko Pajk, prof. na II. c. kr. gimnaziji v Brnu, pride na c. kr. Franc-Jožefovo gimnazijo na Dunaju.

(Imenovanje.) G. J. Košan, suplent na c. kr. višji gimnaziji v Mariboru, imenovan je stalnim učiteljem na istem mestu.

(„Šulverein za Nemce“.) Novo podružnico si je „šulverein za Nemce“ ustanovil na Zidanem mostu. Uradnika c. kr. pošte sta ji bila očeta, znani „Nemec“ v Celju, dr. Glantschnigg, pa ji je bil za botra.

(Divjaški čin.) Fr. Sok, kočar v Moškancih, je Jožefu Rotmanu, tamošnjemu posestniku, dva prsta odgriznil. Izgodilo se je to v poboju.

(Kmečka zadruga.) V Šentilju v slov. gor. ustanavlja se zadruga kmetov in obrtnikov ter namerava tamošnje pridelke skupaj spravljati v denar. Take zadruga že obstoje v nekaterih vaseh v Medjimurju in hvalijo se, da so posestnikom na korist. Mi ne dvomimo, da bi tudi pri nas koristile, ko bi bile v pravih rokah.

(Nezakonska mati) Neka deklina je zadušila svoje dete, kakor pravi, v spanju ter ga je prinesla na sv. Višarje, češ, naj ji ga Mati božja oživi. Nesrečnico so seveda zaprli.

(Zdrav kraj.) Bizeljska župnija šteje pri 3500 prebivalcev, a v celem mesecu avgustu so imeli letos le enega mrliča.

(Ogenj.) Fr. Molju, posestniku pri Ločah, je dne 27. avgusta zgorelo gospodarsko poslopje. V požaru mu je tudi 5 glav goveje živine poginilo, rešili pa so še stanovanje.

(Okr. zastop.) Na mesto g. J. Rudla, c. kr. notarja, volil si je okr. zastop v Marenbergu, za načelnika g. Otona Erberja, tovarnarja na Muti in na mesto g. J. Santa, graščaka v Marenbergu, g. Aloj. Langerja, oskrbnika graščine v Marenberga, za njegovega namestnika. Kakor se vidi, okr. odbor ostane, kar je bil doslej, v rokah tujcev.

(Klavnica) Hudo se upira nekaj mestjanov v Celju zoper občinsko klavnico, mestni zastop pa ves gori za njo. Ali tak je liberalizem, vse meri po svojem kopitu in nima mirú, dokler še nima vsega pod svojo oblastjo. Da pa nima vsak denarja, naj hodi le v lepih čevljičkih, to je tudi jasno. Obč. klavnica še pač za Celje ni potreba.

(Ikre v mesu.) Zadnjo soboto so na trgu v Mariboru našli v svinjskem mesu, ki ga je imel nek špehar na prodajo, ikre ter so mu brz meso vzeli. Izročili so ga konjedercu, da ga je vničil.

(Poboj.) V Sp. Poličanah so se uno soboto stepli fantje iz Poličan in Modraž. Eden, Šrot iz Poličan, obležal je mrtev, drugi je pa, Golob iz Modraž, vlovil smrtno rano. Kedaj bode v tej reči bolje!

(Duh spremembe.) Č. g. Matija Kelemina, kaplan v Slivnici pri Mariboru, dobil je župnijo pri Šentilju v Slov. gor. Č. g. Jože Mešiček pride na prvo za kaplana v Šmartin v Šaleški dolini in istotako č. g. Marko Tomažič na Pilštanj.

Listič upravnštva: G. A. R. v Gradcu: Naročnina potekla je s 1. julijem t. l.

Laterijne številke:

V Lincu 10. septembra 1887: 74, 26, 4, 73, 30
V Trstu „ „ 53, 85, 5, 28, 19

Služba občinskega redarja

v Braslovčah z letno plačo 120 gld., prostim stanovanjem in službeno obleko je razpisana. S taisto zvezana je tudi služba oglednika mrličev, mesa in živine. Prošnjiki, ne čez 40 let stari, zdravi in krepki naj se oglasijo do 15. oktobra 1887 pri županstvu.

1-3

Fl. Prislan, župan.

Išče se kje na Štajarskem blizo kakega mesta ali trga, tudi v predmestju mala hišica, če je mogoče z malim posestvom; kdor bi hotel tako prodati, naj to naznani uredništvu tega lista, kakor tudi kakovost in pogoje.

V najem se da pri Ormožu de-lavnica s ključarskim obrtništvom. Cena je za celo leto 18 gld. Naslov se izvé pri upravnštvu „Slov. Gosp.“ 3-3